

af denne Art, som aarlig vil kræve Rente-tilskud. Det vilde sikkert ogsaa være uheldigt for Realisationen af disse Obligationer at skabe et Papir, der først er amortisabelt i 40—45 Aar og derefter skal amortiseres gennem en ligesaa lang Aarrække. En saadan lovbestemt Regel vilde sikkert blive til Byrde for Statskassen. Og man kan ikke vente, at nogen praktisk Køber af Obligationerne vil regne med, end sige betale for, en saadan Amortisation, som først skal begynde om 40—45 Aar. Kasseobligationerne ere Husmændene og disses Gæld ganske uvedkommende og er kun en Hjælp for Statskassen til at skaffe sig ny Udlaansmidler. Der bør derfor ikke gives andre Lovregler for dem, end at de ere uopsigelige fra Kreditors Side, saaledes som det siges her i Lovforslaget. Af Hensyn til Opnaaelsen af en bedre Salgskurs er det fremdeles bestemt, at Konvertering ikke skal finde Sted i en vis Aarrække, men ud over dette formener jeg, at Finansministeren bør være stillet ganske frit med Hensyn til disse Kasseobligationer. Jeg kan derfor ikke anbefale noget af de stillede Ændringsforslag.

P. G. C. Jensen: Jeg finder jo ikke nogen Anledning til at sige om den højt-ærede Minister, at han var særlig imødekommende mod mine Ændringsforslag, thi der var ikke et eneste af dem, som fandt Naade for hans Øjne, end ikke det mest uskyldige af dem. Jeg skal nu tillade mig at gøre nogle Bemærkninger, som vistnok ere ganske nødvendige lige overfor de forskellige — forekommer det mig — meget overfladiske Betragtninger, som kom frem fra den ærede Ministers Side.

Hvad Ændringsforslag Nr. 1 angaar, vil jeg virkelig ikke spille saa mange Ord paa det, som den ærede Minister gjorde. Jeg tillod mig allerede ved 1ste Behandling at sige, at det, som Landarbejderloven udtaler, er, at Finansministeren skal tilvejebringe en Del af Pengene paa en vis Maade. Det er det, man nu ved en uheldig Udtryksmaade har faaet drejet om til, at det er Kreditforeningerne, som skulle tilvejebringe Laanene, medens det netop aldeles ikke er Tilfældet. Der er virkelig meget stor Forskel paa at „tilvejebringe“ og at „udrede“. Thi at „tilvejebringe“ er at skaffe noget, man ikke har, men at „udrede“ noget, er at udlevere det, man har. Og Kreditforeningerne have netop det, de skulle udlevere, nemlig deres Kasseobligationer. Men, som sagt, det er saa ubetydeligt, at jeg er lige glad, enten den

ærede Minister er for det eller ikke, og om Tinget vil vedtage det eller ikke; jeg har kun ment, at det var hensigtsmæssigt at bringe denne Ting paa Bane.

Hvad derimod Nr. 2 og 3 angaar, hvilke jo høre sammen, har jeg ganske vist mere at sige derom. For det første tror jeg, at det hidtil har været Regel, at naar der blev gjort opmærksom paa, at der i et Lovforslag var brugt et Udtryk, som ingen forstod, et juridisk Udtryk, som ikke havde nogen juridisk Hævd, saa er et saadant Udtryk ikke blevet staaende i Lovforslaget. Og dette gælder netop Udtrykket „skadesløs“ Transport, som ingen er i Stand til med Sikkerhed at definere. Derfor har jeg under Nr. 2 foreslaaet Ordet skadesløs udeladt, og i Stedet for indskydes der ved Nr. 3 nogle Ord, der udtrykke det, som realiter ligger i Ordet skadesløs Transport. Nu gør den ærede Minister gældende, at der i det andet Stykke af Nr. 3 ikke er skelnet imellem de to forskellige Slags ny Erhververe af Ejendommene, nemlig de Erhververe, som opfylde Betingelserne for at blive ved at staa i Forhold til Statskassen, og dem, som ikke gøre det. Jo, det er netop en saadan Sondring, jeg vil indføre her, hvorimod den ikke findes i Lovforslaget. Det er altsaa en fuldkommen Misforstaaelse fra den ærede Ministers Side, naar han udtaler sig saaledes. Jeg har herved netop udtrykkelig villet sige, at Kreditforeningen paa ingen Maade kan tillade, at et Laan, som er overført til den fra Statskassen, ved Transport gaar over til en ny Ejer, altsaa en ny Erhverver af Ejendommen, uden at Statskassen samtykker deri. Og hvorfor? Fordi det jo netop er Meningen, at Statskassen skal indestaa for disse Laan. Men Staten skal efter Loven om Husmandslodder netop ikke indestaa i de Tilfælde, hvor Køberen ikke opfylder de Betingelser, som Husmandsloven stiller for at kunne erhverve en saadan Ejendom. Jeg vil derfor sige, at jeg anser Ændringsforslaget for at være fuldkommen nødvendigt. Det er ikke blot hensigtsmæssigt, men det er nødvendigt, det udfylder et Hul, en Mangel i Lovforslaget, fordi Kreditforeningerne maa afskæres fra at kunne overføre Statskassens Garanti for Laanene til en ny Ejer i alle saadanne Tilfælde, hvor den ny Ejer ikke har Adgang til de ved Loven hjemlede Begunstigelser. Men Kreditforeningerne kunne ikke have nogen Forpligtelse til at vide, at de skulle undersøge dette, naar det ikke udtrykkelig staaar i Loven: Det er jeres Pligt. Derfor er